ülesandele on juurde tulnud linnades ja maal, kus tänapäeva nõuete kohaselt korraldatud koolitervishoid, tasuta õpilaste ambulatoorne ravi ja hammaste ravi.

Tartus oli möödunud kolme aasta jooksul ametis endiselt kolm kooliarsti, 1 hambaarst ja 3 kooliõde algkoolidele ning 7 osalise tööjõuga kooliarsti keskkoolidele. Arstid on käinud Tartus õ.-aasta jooksul õpilasi koolides vaatamas rohkem kui kolm korda, mitmetes igal nädalal. Selles suhtes on Tartu võrreldes suurema osa teiste linnadega eespool-nimetatud 1930./31. a. ankeedi andmeil esiridades. Ambulatoorset arstiabi anti algkooliõpilastele igapäev kindlaksmääratud tundidel kooli ambulatooriumis ja hammasteravi kooli hambaarsti-kabinetis. Keskkooli õpilastele andsid kooliarstid ambulatoorset arstiabi kodus.

Üldiselt peab tähendama, et kooliarstide andmete järgi on tõusnud viimaste aastatega puhtus nii kooliruumides kui ka õpilaste seas ja on jäänud väheseks iseseisvuse algaastail sagedasti mustusest tingitud parasiitide kui ka parasitaarsete nahahaiguste leidumine õpilasil. Seda tuleb panna eeskätt kooliarstide töö ja üldise kultuuritaseme tõusu arvele.

Kolmas ala, kus kooliarstid tervishoiuliste nõuannetega kaasa aidanud, on kodune ja kooli õ p p e t ö ö. Võimlemistundide arvu suurendamine, mida on üldiselt tarvilikuks peetud üleriiklikus ulatuses arstide ja kooliarstide ringkonnis, on jäänud arstidelt soovitud ulatuses senini teostamata. Ühenduses sellega tuleb märkida meie paljude koolide võimlemissaalide tervishoiuliselt mitterahuldavat olukorda.

1933. a. lõpul algatati tütarlaste-koolidesse naisarstide ametisse seadmise ja kooliarstide instituudi ümberkorraldamise küsimus selles mõttes, et osalise tööjõuga tegutsevaid kooliarste asendada peaametis olevate kooliarstidega. Küsimus on veel lõplikult otsustamata.

*

Lõpetades Tartu linna viimase kolme aasta lühida tervishoiulise ülevaate, mille kohta üksikasjalisemad andmed leiduvad tabelosas, tuleb tähendada, et möödunud kolmaastak on olnud Tartu linnale majanduskriisi tõttu raskeks ajajärguks, kus tuli tihti mõelda rohkem kokkutõmbamisele kui üksikute alade arendamisele. Mitmeid kavatsusi tervishoiu alal, nagu nägime, on suudetud siiski teostada, mitmed on pidanud aga jääma ootama paremaid aegu. Loodame, et need paremad ajad varsti saabuvad.

Kasustatud kirjandus: 1) W e y l's Handbuch der Hygiene, Leipzig 1919; 2) H. S e l t e r, Grundriss der Hygiene, Leipzig, 1920; 3) koguteos „Tartu"; 1927; 4) Tartu I, 1933; 5) O. M o s t, Die deutsche Stadt u. ihre Verwaltung, Berlin u. Leipzig, 1926; 6) Statistisches Jahrbuch der Stadt Magdeburg, 1929; 7) „Haridus Eestis", Riigi Stat. Keskbüroo väljaanne, Tallinn, 1924; 8) Eesti Statistika nr. 126 (5) 1932.